

ACCIO REPUBLICANA DEMOCRATICA

MANIFEST DE FUNDACIO i BASES DOCTRINALS

Juliol 1959

MANIFEST DE FUNDACIO

Espanyols !

El sistema polític que impera al nostre país establert de faisó cruenta contra la voluntat sobirana del poble, i que s'hi manté a desgrat d'ella sostingut per la violència, sumergeix Espanya en un dels períodes més vergnyosos de la seva història.

Les afirmacions de caire doctrinal, basades en les suposades deficiències de la democràcia precedent, que foren utilitzades i que hom segueix emprant com a pretesa justificació per a l'establiment de la dictadura, ja no poden tenir per a ningú la menor consistència. Aquest disegni, de noble aparença, en el qual deien inspirar-se, era solament la careta amb què cobrien les tèrboles finalitats que avui la realitat posa dramàticament a descobert.

Palès és ja el fracàs rotund de la política econòmica del règim, presidida per la improvisació, el desordre i la incúria, i dels desastrosos efectes de la qual són revelador exponent les migracions de la misèria que constitueixen el trist espectacle de l'Espanya dels nostres dies. Que el propòsit d'industrialització del país que el franquisme s'atribueix, lloable en si, lluny de respondre a un pla racional i coherent, es caracteritza per la improvisació i el malbaratament i per una preocupació d'aparent prestigi, antieconòmic, que a més a més empara negocis escandalosos i activitats delictives i com a tals punibles. Es palesa la irritant i creixent desigualtat que regeix la distribució de la riquesa i que mena a la ràpida proletarització de les classes mitjanes i a la misèria de les classes proletàries. També és notori l'abandó en què hom té l'ensenyament — esperança del país — en tots els seus graus i branques. I, sobretot, és palpable i irrefutable la gran immoralitat que s'extèn a tots els aspectes de l'activitat nacional : immoralitat en la vida econòmica, amb exem-

ples de corrupció que emanen dels més alts dignataris del règim. Immoralitat en l'organització administrativa, regida pel favoritisme més desvergonyit. I si passem dels problemes interiors als exteriors, hom pot observar sense esforç l'abim que separa les quimèriques pretensions de grandesa promeses, de l'humiliant paper que Espanya representa en la vida internacional.

Les funestes conseqüències, fàcilment previsibles, d'aquesta degradació progressiva de l'Estat espanyol, preocupen seriosament importants sectors de l'opinió, fins i tot alguns que, de bona fe, van poder arribar a creure, d'antuvi, en les virtuts del totalitarisme franquista. La reacció que la situació produeix, sobretot en els grups més selectes de les noves generacions intel·lectuals, és d'indignació, de sana rebellia, que els mena a no acceptar l'actual estat de coses i a orientar el seu país en una direcció progressiva. Quant a les classes treballadores, malgrat la destrucció implacable de les seves autèntiques organitzacions sindicals lliures, declarades fora de la llei, i de l'intent de domesticar-les dintre dels híbrids sindicats « verticals » del règim, els repetits moviments de vaga provocats en distintes regions del país, que tan pregonament han impressionat l'opinió del món, han mostrat amb eloqüència no mancada d'heroisme que no es resignen mansament a la servitud a què el franquisme les té condemnades.

Tampoc no desconeixem — i fins arribem a explicar-nos-la — l'actitud de bastants compatriotes que, igualment persuadits de la mancança i de les enormes xacres del règim, i àdhuc dels greus riscos que la seva persistència ha de produir, voldrien cooperar a l'establiment d'un altre de diferent, però que influïts per la persistent propaganda oficial i intoxicats per ella, se senten paralizats davant la temença d'una nova guerra civil, davant l'espectre del caos.

Es, doncs, un deure ineludible del moment, donar un contingut a aquest clam general d'insatisfacció que és, a la vegada, penyora d'esperança. Exigència imperativa i urgent de l'hora que vivim és la de coordinar i canalitzar aqueixes energies que actuen a l'interior del país, en part disperses, perquè llurs esforços puguin produir un resultat màxim. Però perquè així sigui caldrà començar per senyalar a aquest impuls un objectiu precís. El que inspira els firmants d'aquest manifest en fundar ACCIO REPUBLICANA DEMOCRATICA, es determina en les bases doctrinals i programàtiques que hi figuren com anexe i que són el fruit de la més estreta col·laboració d'hommes de diverses generacions: dels que van emigrar del país en establir-s'hi la dictadura, i dels que, sense interrupció, van viure-hi fins a una data molt recent. Document el contingut del qual subscriuen, a més a més, importants grups d'acció clandestina dintre del territori nacional.

Creiem interpretar al sentiment d'un important corrent d'opinió

existent a Espanya i pretenem reunir entorn del nostre Ideal tot les voluntats que convergeixin en l'acceptació dels seus principis. I per això aspirem a ésser un partit d'ample base popular que amb solvència i autoritat haurà de contribuir demà a orientar la vida democràtica del país. ACCIO REPUBLICANA DEMOCRATICA és una organització fonamentalment i insubornablement republicana. Som republicans per principi i a qualsevol latitud, però ho som especialment a Espanya on l'establiment d'una titulada monarquia constitucional tindria com a conseqüència ineluctable el predomini en la vida pública d'una tendència políticament conservadora i socialment reaccionària, oposada als interessos essencials del país. Ens definim com una entitat política que no ha d'estar al servei dels interessos privats d'una classe, sinó al de l'interès superior de la Nació, i partidaris d'una democràcia social, complement indispensable d'una autèntica democràcia política, i persuadits que Espanya necessita un fonda transformació econòmica, proclamem que la necessitat d'aquesta tasca primordial no solament no és incompatible amb el gaudi de les llibertats essencials, sinó que afirmem que la seva execució es veuria fonamentalment frustrada si al benefici material que així es pogués obtenir ni s'hi unís l'espíritual que es desprèn de llur rigorós respecte.

Ara bé, perquè les nostres pretensions siguin viables cal acabar amb l'obstacle que s'oposa a llur realització, cal aconseguir prèviament l'enderrocament de la tirania existent. I heus aquí perquè les nostres preocupacions per al futur entenem que serveixen amb rigor les exigències del present. La finalitat que perseguim demostra que no ens mou pas un simple afany destructor, que ens empeny, al contrari, un esperit essencialment constructiu, el que al desordre i a la injustícia actuals pot succeir i ha de succeir el sistema que hi posi remei i que mení el país al benestar i a la convivència, basada en la recta aplicació de les normes de la solidaritat social.

Existeixen avui a Espanya i a l'emigració forces polítiques i sindicals que mantenen posicions que en part coincideixen amb les nostres, però que tenen — i així és natural — una manera diferent d'apreciar alguns aspectes de la vida nacional. Des d'ara hi establim contacte amb el propòsit de determinar de comú acord la tàctica a seguir per a la consecució dels fins immediats i, si és possible, i puix que tots centrem les nostres energies en la instauració d'una democràcia pluralista, a fixar les bases d'una col·laboració que creiem que hauria de perllongar-se fins que el règim de llibertat restablert a Espanya s'estabilitzés.

Demòcrates, no tenim cap inconvenient a acceptar com a procediment correcte per a sortir de la situació actual sense violències, el recurs a una consulta electoral, presidida per un govern provisional, que previ el restabliment de les llibertats ciutadanes, col·loqui les forces polítiques en pugna en condicions d'igualtat, que permetin la lliure expressió del sufragi, garantint així la seva puresa. Aquesta

afirmació significa a més a més que, enfront del possible intent de restaurar a Espanya, per altres mitjans, velles institucions reiteradament repudiades pel poble, reaccionariem amb la nostra protesta més enèrgica i amb els mitjans d'acció de què poguéssim disposar. L'argument d'una pretesa legitimitat que intentés justificar aqueixa conducta, el reputem fals, puix que l'única existent és la de les institucions republicanes, que són les dipositàries exclusives de l'última expressió de la voluntat nacional.

Igualment hem de fer constar, amb claredat i amb fermesa, que si el nostre fervorós desig d'aconseguir un procediment pacífic que permeti als espanyols de regir-se per ells mateixos no fos compartit pels qui tenen el deure patriòtic de fer-ho, ens veuríem obligats a emprar altres mitjans. Aquestes mitjans són licits en la lluita contra l'opressió. La més elevada tradició del pensament espanyol els justifica. La conducta dels qui en altres èpoques hi recorregueren a Espanya per a restablir la llibertat, els aconsella. I l'actitud recent d'altres pobles que els han practicats amb èxit en demostra l'eficàcia i és un exemple allçonador que en el futur no podríem menysprear.

Compatriotes !

Les hores d'angoixa en la vida d'un poble fan brollar abassegadors moviments d'opinió que li permeten de ressorgir al caire de l'abim. La paorosa situació en què viu el nostre país, els mals del qual, si no se'ls aplica un remei urgent, han d'engendrar-ne d'altres d'irreparables, dicta amb caràcter imperatiu els deures del moment. L'organització d'una acció cívica que posi fi a les vergonyes del règim. A integrar aqueixa acció ciutadana, i amb una finalitat concreta, la de restablir a Espanya la República, us hi convidem nosaltres. El moviment contra tot alló que el franquisme representa està en marxa, i els detentors del poder dintre del territori nacional tenen perfecta consciència que llurs posicions manquen d'aquella solidesa de què gallegen.

Coratge i endavant !

Per Espanya !!

Per la República !!

Juliol del 1959.

PER LES NOVES GENERACIONS I L'OPOSICIO DE L'INTERIOR:

« Nova Generació Ibèrica ». « Joan de Bretanya ». « Iberiön ». « Antoni Laguna ». « Walter Spain ». M. Suarez, estudiant.

ARGELIA :

Joaquim Borja, representant. Josep Campillo, pintor. Josep Campos, periodista. Gracià Garcia Alcántara, professor. Josep Chi-

charro Gamo, escultor. Ricard Mohedano, veterinari. Josep Pérez Doldán, mestre. Josep Serrano, metge. Enric Silvestre, representant.

ARGENTINA :

Rafel Alarcón, telegrafista, director de l'Institut Politècnic Hispano-Argentí. Josep Maria Azarola, enginyer. August Barcia, advocat i escriptor. Carles P. Carranza, advocat i escriptor. Vicenç Costales, industrial. Carles de Labra, industrial. Claudi Sanchez Albornoz, catedràtic i escriptor.

BRASIL :

Antoni Pico Skoda, enginyer.

CUBA :

Antoni Ortega, professor i periodista. Antoni Palacios, actor. Jesus Vazquez Gayoso, professor i diplomàtic.

XILE :

Tomás Balaguer, constructor. Sigfrid Blasco-Ibañez, llibreter. Frederic Casamayor, industrial. Modest Gonzàmez, empleat. Antoni de Lezama, escriptor. Antoni Narvarte, industrial. Ovidi Oltra, advocat.

ESTATS UNITS :

General Josep Asensio. L.L. Joven, químic biòleg. Enric Santamarina, professor de l'Universitat. Leonard Santamarina, professor de l'Universitat.

FRANÇA :

Josep Maria Armengol, mestre. Francesc Boix, metge. Marín Gazo, advocat. Felix Gordón Ordàs, veterinari i escriptor. Jesus Herranz, mestre. Juli Just, escriptor. Josep Maldonado, advocat. M. Martínez Moreno, advocat. Santos Mata, enginyer. Artur Ortega, professor mercantil y periodista. Juli Pérez Barba, llibreter. Emili Reinares, professor mercantil. Angel Subirà, militar. Ferran Valera, escriptor.

Lluís Abadia, ferroviari, Montauban. Emili Bordonaba, sastre, Toulouse. Manel Campomanes, comerciant, Saint-Jean-de-Luz (B.P.). Xavier Gambús, escriptor, Auch (Gers). Ambrosi Garbisu, agent comercial, Bayonne (B.P.). Antoni Muñoz, xófer, Tarbes (H.P.). Ricard Orajo, agent comercial, Lyon. Enric Pérez, empleat d'Obres Públiques, Issoire (P.-de-D.). Angel R. Martin, professor, Ceret (P.O.). Tomas Ros, practicant, Perpinyà. Guillem Sarabia, tècnic en telefonia, Marsella. Llorenç Serrano, rellotger, Grenoble. Josep Tello, agricultor, Montluçon (Allier). Vicenç Tomeo metallúrgic, Ariège. Conrad Val, agricultor, Burdeus. Antoni Moya, contable, Burdeus.

GRAN BRETANYA :

Josep A. Balbontin, advocat i escriptor. Josep Bataller, contable.

MARROC :

Enric Diaz Ruiz, electricista. Lluís Garcia Vicente, tècnic en frigorífics. Agustí Gómez i González-Alegre, advocat. Ireneu Gómez de Linares, militar. Lluís Lison, químic. Millà N. Andrés, professor mercantil. Santiago Otero, radiotècnic. Rogeli Piñero, industrial. Joan R. Lara, exportador. Antoni Sánchez Poveda, exportador.

MEXIC :

Alvar Albornoz Salas, enginyer. Nicet Alcalá-Zamora Castillo, catedràtic. Santiago Alonso Izaguirre, enginyer. Joaquim Arderius, escriptor. Alfons Ayensa i Sánchez de León, advocat i periodista. Alfons Barbeta Vilches, enginyer. Urbá Barnés, metge. Moisés Barrio Duque, enginyer de camins. Lluís Cano Vázquez, advocat. Benet Carreté, industrial. Manel Castillo Quijada, professor. Honorat de Castro, catèdric. Robert Castrovido, advocat. Clement Cruzado, periodista. Joaquim d'Harcourt, metge cirurgià. Josep Dominguez Barbero, advocat. Nivard Donay, industrial. Josep Fàbrega, metge. Celestí J. Falcó, comissionista. Eduard Frápoli, professor. Josep Gil Nostrot, advocat. Bernard Giner de los Rios, arquitecte. Josep Giral Pereira, catedràtic. Ramón González Sicilia, catedràtic. Marian Granados, magistrat. Cecilia G. de Guilarte, escriptora. Juli Guzmán i Alvarez de Toledo, metge cirurgià. Mateu Hernandez Barroso, llicenciat en Ciències. Manel Iñigo, advocat. Marià Joven Hernandez, comerciant. General Francesc del Llano Encomienda. Tomasa Maorad, vidua de Vilatela. Josep Martinez Aguilar, professor. Santos Martinez Saura, industrial. Francesc Medina, advocat. Joan Antoni Méndez, metge. Màxim Meyer, intendent mercantil. Miquel Morayta, metge. Cesar Ordax AVECILLA, decorador. Manel Perez Jofre, notari. Rafel de Pina, catedràtic. Alfons Pozas, advocat. Rafel Ramirez, constructor. Miquel Ranz Iglesias, industrial. Ramon Ruiz Rebollo, professor. Jesus Ruiz del Rio, advocat. Artur Saez de la Calzada, arquitecte. Daniel de Tapia Bolivar, escriptor. Felix Templado, advocat. Manel Torres Campanyà, tecnic bancari. Adolf Vazquez Humasqué, enginyer agronom. Josep Virgili Andorra, professor i editor.

PUERTO RICO :

Alfred Matilla, professor.

URUGUAI :

Josep Cancela, metge. Artur Cantero, comerciant. Juli Casabona, veterinari. Francesc Castillo, industrial. Primitiu Garrido, radio-tècnic.

VENEZUELA :

Julià Larrea, agent comercial. Josep Maria Llopis, metge. Josep Montanés, interventor de l'Estat en els ferrocarrils. Josep del Rio, farmacèutic.

BASES DOCTRINALS I PROGRAMATIQUES D'ACCIO' REPUBLICANA DEMOCRATICA

Caràcter i fins d'Acció' Republicana Democràtica.

I

Acció Republicana Democràtica es constitueix amb l'ambició d'agrupar en el seu si tot el progressisme adomgàtic espanyol en tots els seus matisos, diversos, però coincidents en l'afirmació dels seus grans principis fonamentals de Llibertat, Democràcia, Justícia i Progrés.

Creiem que totes les forces i tendències que es troben compreses en els límits definits en el paràgraf anterior, han de constituir un Partit o Moviment únic, conscients de la importància especial que, per al millor i més eficaç funcionament, d'una societat democràtica té el que el nombre de les organitzacions polítiques es redueixi al mínim indispensable per a recollir els grans corrents generals en què es troba dividida l'opinió.

II

Acció Republicana Democràtica és un moviment REPUBLICA', substancialment i sense equívocs. No solament perquè la República és, en el pla de la teoria, el sistema que millor s'ajusta a una perfecta democràcia, sinó perquè en la realitat viva d'Espanya només un règim republicà pot liquidar efectivament el franquisme amb totes les seves tares i injustícies, i crear un autèntic ordre democràtic que realitzi la pregona renovació indispensable per a promoure la reconstrucció i ple desenvolupament polític, social, econòmic i cultural d'Espanya.

La monarquia, com a solució al problema de la substitució de la dictadura franquista no és, ni pot ésser, sinó la fórmula per a salvar en tot o en part — la major part possible — les oligarquies dominants i els privilegis i interessos bords i antisocials sostinguts o creats a l'ombra del franquisme.

III

Afirmem que Acció Republicana Democràtica representa la continuïtat amb el que hi ha de més noble, elevat i permanent en la tradició del republicanisme liberal espanyol, moviment ideològic que no ha estat per exempt, en el curs de la seva història, de deficiències i de falles circumstancials, però que des de mitjans del segle XIX ha estat l'exponent de la més encesa fervor patriòtica en pro de la regeneració del nostre país, ha recollit en el seu àmbit el més sa i dinàmic de la societat espanyola i el més depurat idealisme renovador i progressiu, i s'ha caracteritzat, a més a més, per la rectitud i l'austeritat exemplars dels seus homes representatius.

Això no obstant, la creació d'Acció Republicana Democràtica significa el decidit propòsit d'imprimir un nou impuls i un esperit renovat al progressisme republicà espanyol, procedint a una severa anàlisi crítica dels mancaments i errors del passat a la claror de les experiències viscudes, i molt especialment de la dels dos períodes republicans que ha conegut la nostra pàtria, així com de l'actual realitat d'Espanya i del món.

IV

Aspirem a promoure la concòrdia nacional que desarmi les passions i liquidi els odis i rancors de la guerra civil, curosament alimentats pel règim franquista, a restablir una veritable pau social per l'exaltació de la ciutadania, i a crear un clima de convivència cívica entre els espanyols de totes les ideologies, per l'exercici de la tolerància, el respecte mutu i el diàleg pacífic, però sense que aqueixa concòrdia s'interpreti com una transacció, compromís o composició amb les oligarquies i mètodes que regeixen i exploten l'actual situació, ja que això fóra una traïció als interessos del poble espanyol i una hipoteca que esterilitzaria l'acció futura.

V

Damunt la base d'un règim republicà, democràtic i liberal, lliurement elegit pel poble, fundat en la garantia del respecte a la plena dignitat de la persona humana i en el reconeixement dels drets continguts en la Declaració promulgada per les Nacions Unides, creiem en la necessitat de pregoneres reformes d'estructura en el polític i en l'econòmic, per a les quals assenyallem a continuació les directrius essencials.

Estructura politico-administrativa i poders de l'Estat.

VI

El municipi com a cèl·lula bàsica de la societat política espanyola, d'acord amb la seva millor tradició. Autonomia dels municipis i patrimoni municipal.

Espanya és una comunitat de pobles o de nacionalitats amb personalitat ben definida, la llarga convivència històrica dels quals, en crear entre ells forts vincles de tota mena, ha engendrat una superior nacionalitat espanyola més complexa, però també innegable, de la qual tot són part integrant.

El nou Estat republicà ha d'emmotllar la seva estructura a aqueixa realitat i dotar les regions — amb aquest o amb un altre nom — definides per la història i la geografia física i humana, i d'acord amb la voluntat democràticament expressada pels seus pobles, d'una ampla autonomia que permeti el ple desenvolupament d'aquella personalitat en tots els seus aspectes, ensems que enforteixi la veritable unitat del conjunt, lliurement compresa i acceptada per tots com a expressió del suprem interès comú.

VII

Sistema representatiu fundat en el sufragi universal.
Supremacia del Poder Civil.

Adopció d'un sistema de mecànica parlamentària inspirat en l'eficàcia i organització de la relació de poders entre el Legislatiu i l'Executiu que sense perjudici de la responsabilitat efectiva de l'un i de les facultats de fiscalització de l'altre, garanteixi l'estabilitat i l'autoritat, és a dir, l'eficàcia dels governs.

VIII

Separació de l'Església i de l'Estat. Laïcisme, és a dir, neutralitat en el religiós i en el filosòfic de l'Estat i de l'ensenyament oficial. Llibertat de consciència i protecció a totes les Esglésies per a l'exercici de llur ministeri dintre de l'esfera que els és pròpia. Reconeixement del caràcter majoritari de l'Església Catòlica i garanties de seu ple desenvolupament sense interferències amb l'Estat. Concordat amb aqueix esperit.

IX

Independència autèntica i total de la Magistratura, assentada damunt de principis d'austeritat, de rectitud i d'imparcialitat, incorruptible en l'exercici de la seva funció. Gratuïtat de l'administració

de la Justícia. Senzillesa i rapidesa del procediment. Igualtat efectiva de tots els espanyols davant de l'administració de la Justícia i supressió de tots els tribunals especials.

X

Desenvolupament de l'Educació Nacional en tots els seus graus, i difusió de la cultura per totes les capes, com a problema nacional de primer pla. Llibertat de la cultura en totes les seves formes, i de la circulació de les idees sense altres limitacions que les que imposen els principis de moral universalment acceptats.

Competència i remuneració adequada de mestres i professors. Liquidació urgent de l'analfabetisme, mitjançant la creació intensiva d'escoles, i formació de mestres suficients per atendre cumplidament tot el cens escolar. Ensenyament primari obligatori prèvia la creació accelerada de les condicions pedagògiques i socials — actualment inexistents — que permetin d'imposar pràcticament aquest principi. Ensenyament gratuït en tots els graus. Mentre hom arriba a fer-ho efectiu per als graus mitjà i superior, profusió de beques, adjudicades d'acord amb un criteri selectiu exclusivament determinat per la vocació i l'aptitud.

Caldrà portar especial interès a la formació racional de tècnics d'acord amb el desenvolupament dels plans de reconstrucció i expansió econòmica.

XI

Sanejament enèrgic i inflexible de l'Administració Pública. Revolorització i dignificació de la funció pública, fundada en la moralitat, la competència, la responsabilitat i l'eficàcia, i en una remuneració justa i suficient. Reorganització dels serveis per a ajustar - los a les necessitats reals i a la nova concepció i estructura de l'Estat i de la societat espanyola.

Política econòmica i social.

XII

La garantia del gaudiment efectiu de la llibertat política recolza en un ordre social que, promovent el desenvolupament de tots els recursos de la Nació per a assolir la prosperitat col·lectiva, assegurari a cada individu la necessària independència econòmica. Sense adoptar « a priori » cap dogma econòmic concret, car en aquest aspecte, com en d'altres, caben en els nostres rengles criteris diversos quant als mitjans d'assolir els fins comuns : millor aprofitament de l'activitat de tots els ciutadans, increment de la productivitat del país i distribució equitativa de la renda nacional, és a dir, aqueix aspecte

essencial de la Justícia que s'anomena Justícia social ; refusant-nos a tota demagògia, però propugnant per una política de conscient audàcia i d'enèrgica decisió, estimem ineludible per a Espanya d'emprendre una autèntica revolució econòmica i social, en el sentit constructiu i transcendental del terme.

Els principis essencials en què, segons el nostre criteri, ha d'inspirar-se una política econòmico-social de llarg abast, sense perjudici de la prèvia i urgent de sanejament dràstic que imposarà la liquidació de la caòtica i desastrosa situació que s'haurà de recollir com a herència del franquisme, són els següents :

a) Subordinació de tot interès particular — individual, de grup o de classe — a l'interès superior de la collectivitat nacional.

b) Ni la llibertat d'empresa sense restriccions del liberalisme econòmic clàssic, ni eliminació de la iniciativa privada i economia estatal burocratitzada i dirigida dictatorialment de dalt a baix. Protecció i foment de la iniciativa privada dintre d'una superior ordenació i planificació econòmiques elaborades de baix a dalt, per l'articulació en organismes constitucionals adequats de les forces vives de l'economia representades per les associacions lliurement constituïdes per elles mateixes — sindicats obrers i professionals, associacions artesanals, d'agricultors i ramaders, de comerciants i industrials, federacions de societats cooperatives de tota mena, experts i tècnics de les diferents branques de l'economia, etc., etc.

c) Organització del domini directe de la collectivitat social damunt de les principals fonts de producció de matèries primeres, energia, etc., i damunt de determinats factors econòmics essencials que constitueixen el nervi i condicionen el funcionament de l'apparell econòmic de la Nació.

d) Participació del personal tècnic, administratiu i obrer en la gestió i en els beneficis de les empreses, així del sector públic com del privat.

e) Reforma agrària efectiva que, dintre dels terminis més curts possibles, faciliti l'accés a la propietat individual o col·lectiva de la terra dels conradors directes, racionalitzant i amillorant al màxim les condicions d'ordre social, tècnic i econòmic dintre de les quals es desenvolupa la nostra producció agrícola i ramadera.

f) Reforma del sistema fiscal que el simplifiqui i el doti de flexibilitat, inspirada en una concepció de l'impost, instrument de justícia distributiva de la renda nacional i propulsor d'activitat econòmica.

g) Sistema de lleis i assegurances socials que garanteixi les llibertats essencials del treballador — sindicació lliure, dret de vaga etc. — i que cobreixi de manera efectiva i suficient totes les contingències professionals i familiars del ciutadà.

Política militar i internacional.

XIII

Preconitzem una política internacional decididament pacifista, i encaminada a la integració progressiva dels Estats en organismes supranacionals de caràcter econòmic i polític.

En harmonia amb ella, i mentre que la Humanitat arribi a l'establiment d'un ordre internacional que elimini definitivament tota possibilitat de conflictes bèl·lics, volem un Exèrcit de Terra, Mar i Aire estrictament ajustat en les seves proporcions i en els seus quadres a les necessitats de la Defensa Nacional, però eficient per la seva capacitat tècnica i la seva dotació material. Exèrcit, per altra banda, totalment despolititzat i amarat d'un esperit de lleial subordinació al Poder Civil i de rigorosa neutralitat en els afers públics, que és la millor manera de dignificar-lo, prestigiar-lo, i fer-lo mereixedor del respecte i de l'afecte de la Nació. Cal organitzar la preparació militar dels ciutadans espanyols d'una manera que no pertorbi les seves activitats civils.

Espanya, un cop recobrada la seva Llibertat, ha de revisar tots els compromisos internacional contrets pel franquisme a l'esquena de la Sobirania Nacional.

ADRECEU LES ADHESIONS A :

ARGELIA :

Mr. Gracián Garcia, 2 bis, rue Sidi-Snoussi (St-Antoine), ORAN (Algérie).

ARGENTINA :

Rafael Alarcón. Virrey Cevallos, 1.033 — 2° G. BUENOS AIRES.

BRASIL :

Antonio Pico Skoda. ing. Hotel Finalcial. Apartado 2.310. BELLO HORIZONTE (Minas Geraes).

CUBA :

Antonio Ortega. Editorial Carteles. Av. Menocal y Peñalver. Apto. 188 LA HABANA.

XILE :

Modesto González. Clasificador 989. Correro Central. SANTIAGO DE CHILE.

ESTATS UNITS :

José Asensio. 425 West 75 Street, 2 K. NEW YORK 19. N.Y. (U.S.A.).

FRANÇA :

Emilio Reinares. Boîte Postale n° 46-06, PARIS (VI°).

GRAN BRETANYA :

José A. Balbontin, 120 Arthur Court. Queensway, LONDON, W-2.

MARROC :

Millán N. Andrés, Bd de Paris, 145, CASABLANCA (Maroc).

MEXIC :

Mariano Joven. Venustiano Carranza 50 - 1°. ME ICO D.F.

PUERTO RICO

Alfredo Matilla. Universidad de Puerto Rico, RIO PIEDRAS.

URUGUAI :

Primitivo Garrido. Casilla Correos 5.004. Succursal, n° 1. MONTEVIDEO.

VENEZUELA :

Juliá Larrea. Apartado 2.369. CARACAS.

ADHESIO DE « NOVA REPUBLICA »
A « ACCIO' REPUBLICANA DEMOCRATICA »

A la vetlla de la creació del moviment *Acció Republicana Democràtica* que es proposa restablir la tradició progressista del republicanisme espanyol relligant-lo amb les noves generacions i quines Bases doctrinals contenen afirmacions que obren el camí a les solucions d'un futur socialisme democràtic per tal de portar a cap el necessari canvi d'estructures econòmico-socials a l'ensens que es reconeix la personalitat nacional dels diversos pobles integrats en la comunitat política d'Espanya, i el dret a determinar lliurement llurs destins,

Nova República, tenint compte de la similitud de propòsits del moviment que es tracta de constituir amb els seus propis, definits en el manifest de novembre de 1956,

Declara la seva voluntat d'associar-se a *Acció Republicana Democràtica* segons la fórmula que es concretarà al establir l'estructura orgànica del nou moviment, respectant la seva peculiaritat com a representació genuïnament catalana.

Nova República creu poder servir així el desitg de progressiva integració existent en tots els grups de l'oposició antifranquista de l'interior que avui, obligats per les circumstàncies, necessiten fruir d'una gran autonomia, si bé podran trobar en un moviment que neix sense exclusivismes, la base d'acció política que pugui contribuir amb eficàcia a la continuïtat i el redreçament dels ideals republicans més ambiciosos.

1er de juliol del 1959.